

[Lilli Gyldenkilde]

samarbejde nogen som helst steder. Selvfølgelig skal vi det. Hvordan i alverden skulle vi klare problemerne f.eks. på miljøområdet, hvis man ikke samarbejdede med hinanden over grænserne? Men det behøver ikke at have noget at gøre med det EF, som bygger på Romtraktaten, og som vi af ideologiske grunde er imod, hr. Ivar Nørgaard, det er fuldstændig rigtigt. Når jeg nævnte det før, var det i øvrigt også mere som et svar til hr. Ole Bernt Henriksen, der jo godt ved, at vi er imod af politiske grunde. Men det er ikke ideologi, når vi taler om, hvordan arbejdstiden kan sættes ned. Frankrig har taget ensidige skridt. Holland-Belgien er i fuld gang med det, og i Frankrig er man på vej til yderligere nedsættelse af arbejdstiden. I Tyskland ser vi i disse dage, hvordan der er arbejdskampe for at få arbejdstiden nedsat, og så ligner det ikke noget at stå her og sige, at det kun kan gøres, hvis man gør det på samlet plan. Det lader sig ikke gøre. Men jeg erkender, at vi selvfølgelig skal samarbejde for at komme arbejdsløsheden til livs, men det behøver ikke at være på EF-plan. Det kunne udmærket være på EFTA-plan f.eks., for der inddrages også andre lande i det.

Formanden:

Vi nærmer os afslutningen af de korte bemærkninger i denne omgang. Hr. Ivar Nørgaard for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Nu vil jeg ikke sige noget om, hvad fru Lilli Gyldenkilde kan begribe eller ikke begribe, men jeg vil sige, at vi socialdemokrater mener, at man både skal anvende nationale og internationale midler.

Niels Helveg Petersen (RV):

Hvis jeg må tillade mig en enkelt bemærkning til den debat, der foregik her for et øjeblik siden, vil jeg gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde, som jeg forstår er repræsentant for det mellemstore og på længere sigt store socialdemokrati, at jeg synes, eksemplet med mund- og klovsygen var ganske usædvanlig dårligt valgt. Fru Lilli Gyldenkilde harcelerede over, at ministeren havde anført, at vi dog, da mund- og klovsygen udbrød her i landet, kunne eksportere til EF-landene. Ja,

det manglede da bare, sagde fru Lilli Gyldenkilde; skulle det dog ikke være sådan i internationalt samarbejde? Ja men sådan var det altså bare ikke, f.eks. netop ikke i forholdet til de nordiske lande. Så jeg synes ikke, eksemplet var særlig velvalgt.

Det er jo sådan, at Danmark om 14 dage skal til et EF-valg, og jeg vil gerne hilse denne forespørgselsdebat velkommen og sige tak til ministeren for hans indlæg her i dag, som er et udmærket grundlag for partiernes diskussion om EF-politikken.

Lad mig først slå et par meget fundamentale ting fast: for det første, at EF-valget jo altså ikke er et valg for eller imod dansk medlemskab. Spørgsmålet om dansk medlemskab afgøres her i folketinget, hvis et flertal her i folketinget skulle beslutte sig for udmeldelse.

For det andet, at EF-valget jo heller ikke drejer sig om indholdet af den linje, Danmark skal føre inden for EF – om Danmarks kurs. Det afgøres også her i folketinget i samspillet mellem regeringen og markedsudvalget, hvor regeringen forud for tilslutning til beslutninger i Ministerrådet skal have tilslutning fra et flertal i markedsudvalget.

For det tredje er voreto retten og den traktatbestemte kompetencefordeling mellem Ministerråd, Kommission og EF-Parlamentet stadig grundlaget for vort medlemskab, som det var i 1972.

For det fjerde afviser det radikale venstre for sin del en politisk union, der indeholder en ændret kompetencefordeling mellem EFs forskellige organer, og som ville indebære en udvidelse af samarbejdsområdet til f.eks. at omfatte retsspørgsmål, uddannelses- og kulturspørgsmål.

Hvad specielt det sidste angår, har vi markeret det i praksis ved at stemme imod forslaget til kulturfond.

Vi ønsker ikke en ændret kompetencefordeling, og jeg er glad for, at ministeren slår dette fast som dansk politik.

Vi ønsker ikke en udvidelse af samarbejdsområdet traktatbestemt, og vi vil, hvis det skulle komme dertil, at et flertal her i folketinget gennemførte noget sådant, for vores del kræve, at befolkningen får mulighed for at tage stilling til det ved en ny folkeafstemning.

Det radikale venstre ønsker en udvikling af det praktiske samarbejde mellem EF-land-